

Posudek oponenta diplomové práce

Jméno a příjmení studenta	Veronika Valušková		
Studijní program	N 8206/Výtvarná umění		
Obor/ateliér	8206T102 Multimedia a design - <i>PRŮMYŠLOVÝ DESIGN</i>		
Forma studia	prezenční	Akad. rok	2016/17
Název práce	Design dětské jídelní židle		
Oponent práce	Ondřej Podzimek		

Diplomantka řešila úkol obecně zadaný, přičemž v průběhu práce si jej vymezila velmi konkrétním způsobem. Rozhodla se zpracovat design dětské jídelní židle. Židle je předmět, který je jedním z věčných témat nábytkového designu. V tomto případě je téma zkomplikováno speciálním určením židle pro úzce vymezenou věkovou skupinu se speciálními nároky.

Obecně platí, že židle není pouze běžný nábytkový předmět. Jde o objekt s praktickou funkcí a se symbolickým významem. U dětské židle pro dané věkové období jde navíc o předmět, na který jsou kladeny zvýšené požadavky na ergonomii sezení, na funkčnost, bezpečnost, hygienu a čistitelnost. Péče o dítě a jeho každodenní obsluha v domácnosti dospělých vyžaduje specializovaný nábytkový předmět. Proto mají dětské sedačky a dětské židle nezastupitelné místo na trhu s nábytkem.

Diplomantka v teoretické části probírá čtyři zřetelně odlišená témata spjatá se sezením a s nábytkem: historie dětské židle od 17. století do současnosti, materiálové vlastnosti a nároky obecně, přehled výrobků dostupných na trhu a v závěru teoretické části je to kapitola zabývající se tělesným vývojem dítěte a antropometrickými/ergonomickými požadavky na dětskou židli.

Teoretickou část práce považuji za adekvátní zvolenému tématu práce. Tato část je zpracována do dostatečné hloubky a mapuje hlavní východiska, ze kterých autorka později rozvinula svůj designerský koncept. Zejména si cením srovnání dětských židli, na němž autorka demonstruje vliv technologie na tvar výrobku (soustružené dřevo u jakobínského nábytku, ohýbaný buk u výrobků Thonet, později nástup kovových bežeškových trubek a plastů). Anotací aparát, který je významný zejména v teoretické části, je zpracován podle publikačních zásad vědeckých citací. Rozsah použitých a citovaných zdrojů ukazuje, že diplomantka se věnovala analýze úkolu velmi pečlivě.

Dá se tedy shrnout, že v teoretické části práce diplomantka podrobně zmínila a zpracovala východiska, která ovlivňují návrh dětské židle a která považovala při své práci za důležitá.

Praktické části se věnuje kapitola 6, kde diplomantka v podkapitolách probrala postup práce od konceptních kresebných variant přes kvalitní obrazové rendry tvarového řešení celku a detailů. Počáteční rozvaha práce se jeví adekvátní tématu, když autorka již v předchozí teoretické části vymezila, že jejím cílem je dětská židle s možným univerzálním přesahem, bez složitých mechanismů, bez složitého rozkládání či nastavování a bez pohyblivých sklopných částí. V takto ohraničeném prostoru designu se pak nadále snažila nalézt funkční řešení pro jednotlivé detaily zvolené koncepce. V této části oceňuji to, že autorka od samého počátku řešila úkol konceptuálně, s možností variantních stavebnicově vznikajících tvarů vyššího či nižšího provedení. Také funkčnost byla podrobena důkladné analýze, ze které vyplynuly inspirativní a zajímavé funkční detaily – tvar a uchycení stolku, možnost volby dvou výšek sedu bez demontáže. Popis realizace ukazuje na autorčinu silnou stránku – je zde patrný vliv dlouhodobé úzké spolupráce s firmou, působící v nábytkářském oboru. V tomto případě (i v jiných předchozích případech) se diplomantka mohla opřít o firemní výrobní zkušenosti, o technologické zázemí a také přirozeně získala široký přehled o možných subdodavatelích pro výrobu vzorku. Tvorba designu je ve velké míře závislá právě na schopnosti designera mít přehled o tom co je možné a respektovat existující výrobní

omezení. V tomto případě diplomantka získala tento přehled nikoliv pouze teoreticky, nýbrž dlouhodobou praxí a spoluprací s výrobní sférou. ako určitý metodický nedostatek uvádím rychlý až překotný přechod od kresebných „hledáčských“ návrhů k finálním renderům, ve kterých je použit už jen jediný tvar sedáku a opěradla. Varianty jsou zde předvedeny pouze ve tvaru nohou (obr. 30) a v tvarosloví tácu (2 varianty na obr. 33). Při tom z renderů je zřejmé, že sešikmení čelní hrany sedáku neladí se zvoleným opačným sešikmením předních nohou židle. Bylo by určitě zajímavé pokusit se vyřešit tuto disharmonii ve více vizuálních variantách, aby autorka (a později i oponent) mohli posoudit zda zvolené poněkud tvarově bezohledné, brutální a technicky strohé řešení je tím nejlepším řešením ze všech možných řešení.

Celkově hodnotím vysoce kladně sběhlost, se kterou se autorka pohybuje v komplikované technologické oblasti produkce nábytku. Vysoce oceňuji její koncepční přístup k řešení obtížné otázky víceúčelovosti použití dětské židle v domácnosti. Návrh klasifikace ovlivňuje chybějící variantní průzkum a podrobnější ověření tvarových možností základní části – sedáku s opěradlem.

Návrh klasifikace B – velmi dobře

Ve Zlíně dne 21. 5. 2017

.....

podpis oponenta práce

Pro klasifikaci použijte tuto stupnici:

A - výborně	B - velmi dobře	C - dobře	D - uspokojivě	E - dostatečně	F - nedostatečně
-------------	-----------------	-----------	----------------	----------------	------------------